

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής του Παραλύτου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής του Παραλύτου: Πράξ. θ´ 32-42 (3-5-2026)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἀγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτῶ κατακείμενον ἐπὶ κραβάττῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰάταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. καὶ εὐ-θέως ἀνέστη. καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Τα-βιθά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορ-κάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνῶν ὧν ἐποίει. ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ. ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδ-δης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἄ-να-σταὺς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν πα-ραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι

χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὐσα ἡ Δορκάς. ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θείσ τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. δούσ δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Μετάφραση

Κατὰ τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, συνέβη νὰ περιοδεύει ὁ Πέτρος σέ πολλές πόλεις, κατέβηκε δέ καί πρὸς τοὺς χριστιανούς πού κατοικοῦσαν στή Λύδδα. Ἐκεῖ συνάντησε κάποιον ἄνθρωπο, ὀνόματι Αἰνέα, ὁ ὁποῖος ἦταν ἐπὶ ὀκτώ ἔτη κατάκοιτος στό κρεβάτι, γιατί ἦταν παράλυτος. Ὁ Πέτρος τοῦ εἶπε: Αἰνέα, ὁ Ἰησοῦς Χριστός σέ θεραπεύει. Σήκω ἐπάνω καὶ στῶσε μόνος σου τό κρεβάτι. Καί ἀμέσως σηκώθηκε. Ὅταν τόν εἶδαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Λύδδας καὶ τοῦ Σάρωνα, ἐπέστρεψαν στόν Κύριο. Στήν Ἰόππη ὑπῆρχε μιά μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἡ ὁποία ἑλληνιστί λέγεται Δορκάς. Αὐτή εἶχε κάνει πλῆθος ἀγαθῶν ἔργων καὶ φιλανθρωπιῶν. Συνέβη νὰ ἀρρωστήσει τίς ἡμέρες ἐκεῖνες καί νὰ πεθάνει. Ἔτσι, ἀφοῦ τήν ἔπλυναν, τήν ἔβαλαν στό ὑπερῶο. Καί ἐπειδὴ ἡ Λύδδα εἶναι κοντά στήν Ἰόππη, ὅταν οἱ μαθητές ἄκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι σέ αὐτή, ἔστειλαν πρὸς αὐτόν δύο ἄνδρες καί τόν παρακάλεσαν νὰ μὴν ἀρνηθεῖ νὰ μεταβεῖ σέ αὐτούς. Σηκώθηκε ὁ Πέτρος καί πῆγε μαζί τους. Μόλις ἔφθασε, τόν ἀνέβασαν στό ὑπερῶο καί ἐκεῖ παρουσιάσθηκαν σέ αὐτόν ὅλες οἱ χῆρες, οἱ ὁποῖες ἔκλαιγαν καὶ ἔδειχναν χιτῶνες καὶ ἐνδύματα πού εἶχε φτιάξει, ὅταν ζοῦσε ἡ Δορκάς. Ἀφοῦ τοὺς ἔβγαλε ὅλους ἔξω ὁ Πέτρος, γονάτισε καὶ προσευχήθηκε, καί μετὰ γύρισε πρὸς τό σῶμα καί εἶπε: Ταβιθά, σήκω ἐπάνω. Αὐτή ἄνοιξε τὰ μάτια της καί μόλις εἶδε τόν Πέτρο ἀνακάθισε. Τῆς ἔδωσε τό χέρι καί τή σήκωσε, καί ἀφοῦ φώναξε τοὺς χριστιανούς καί τίς χῆρες, τοὺς τήν παρουσίασε ζωντανή. Αὐτό ἔγινε γνωστό σέ ὅλη τήν Ἰόππη καί πολλοὶ πίστεψαν στόν Κύριο.

(Από τη νέα έκδοση: Η Καινή Διαθήκη, το πρωτότυπο κείμενο με νεοελληνική απόδοση του ομοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, εκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)